

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

Bhairao, Fifth Mehl:

ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕਉ ਕੰਠਿ ਲਗਾਵੈ ॥

God hugs His slave close in His Embrace.

ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ॥੧॥

He throws the slanderer into the fire. ||1||

ਪਾਪੀ ਤੇ ਰਾਖੇ ਨਾਰਾਇਣ ॥

The Lord saves His servants from the sinners.

ਪਾਪੀ ਕੀ ਗਤਿ ਕਤਹੂ ਨਾਹੀ ਪਾਪੀ ਪਚਿਆ ਆਪ ਕਮਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

No one can save the sinner. The sinner is destroyed by his own actions.

||1||Pause||

ਦਾਸ ਰਾਮ ਜੀਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

The Lord's slave is in love with the Dear Lord.

ਨਿੰਦਕ ਕੀ ਹੋਈ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥੨॥

The slanderer loves something else. ||2||

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥

The Supreme Lord God has revealed His Innate Nature.

ਦੋਖੀ ਅਪਣਾ ਕੀਤਾ ਪਾਇਆ ॥੩॥

The evil-doer obtains the fruits of his own actions. ||3||

ਆਇ ਨ ਜਾਈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥

God does not come or go; He is All-pervading and permeating.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੧੩॥

Slave Nanak seeks the Sanctuary of the Lord. ||4||13||